

SMETANA GALA

Vladimír Válek

Vladimír Válek zahájil svoji kariéru v roce 1975 jako dirigent Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK (do roku 1987). V roce 1985 se ujal místa šéfdirigenta Symfonického orchestru Českého rozhlasu a v této funkci působí dodnes.

Od roku 1996 zastává rovněž post dirigenta České filharmonie. V sezóně 2002/03 byl jmenován hlavním hostujícím dirigentem orchestru Osaka Symphoniker, od sezóny 2004/05 je zároveň šéfdirigentem Slovenské filharmonie. V čele jmenovaných těles vystoupil Vladimír Válek v mnoha světových metropolích (Amsterdam, Berlín, Bonn, Brusel, Káhira, Kodaň, Londýn, Madrid, Moskva, New York, Paříž, Peking, Salcburk, Šanghaj, Singapur, Soul, Tel Aviv, Tokio, Vídeň, Curych). Vedle uvedených angažmá je umělec pravidelným hostem u významných světových symfonických orchestrů. Za všechny připomeňme Izraelskou filharmonii, MDR orchestr Lipsko, vídeňské Tonkünstler a orchestr ORF, Japan

Philharmonic Orchestra, Yomiuri Symphony Orchestra či National Taiwan Symphony Orchestra. Na svém kontě má Vladimír Válek přes tisíc nahrávek pro rozhlasové stanice Praha, Vídeň, Lipsko, Hilversum, Záhřeb. Je zván k vystoupením na mezinárodních festivalech mj. v Linci, Aténách, Istanbulu, Wroclavi, Montreaux, Lucernu (zde v roce 1990 dirigoval na společném koncertě s Rafaelem Kubelíkem). Pravidelně hostuje na Pražském jaru, Bratislavských hudebních slavnostech aj. Diskografie Vladimíra Války obsahuje přes sto titulů pro firmy Pony Canyon, Harmonia Mundi, Supraphon, Radioservis. Jeho nahrávka klavírních koncertů Ervína Schulhoffa se sólistou Janem Simonem a rozhlasovými symfoniky získala cenu světové hudební kritiky na MIDEM Classic v Cannes 1996 (Cannes Classical Award). K nejvýraznějším nahrávacím projektům z posledního období patří komplety symfonií Antonína Dvořáka a Petra Iljiče Čajkovského – v podání SOČRu a jeho šéfdirigenta je vydala společnost Supraphon.

Symfonický orchestr Českého rozhlasu

Symfonický orchestr Českého rozhlasu byl založen v roce 1926. Za jeho dirigentským pultem stály v minulosti nejen velké osobnosti české hudební scény jako byli Václav Talich, Karel Ančerl, Václav Neumann, Libor Pešek, ale i hosté ze zahraničí, mezi jinými Charles Munch, Franz Konwitschny, Hermann Scherchen, Genadij Rožděstvenskij, Serge Baudo, Leif Segerstam, Sir Charles Mackerras, Tadeusz Strugala. Své skladby provedli s rozhlasovými symfoniky Sergej

Prokofjev, Ottorino Respighi, Arthur Honegger, Aram Chačaturjan a Krzysztof Penderecki. SOČR hostoval v řadě zemí Evropy i zámoří, například v Německu, Itálii, Rakousku, Španělsku, Turecku, Švýcarsku, Francii, Řecku, Anglii, Japonsku, Jižní Koreji, Číně a Taiwanu nebo v USA. Výsledkem bohaté nahrávací činnosti Symfonického orchestru Českého rozhlasu je několik desítek CD pro přední společnosti, jakými jsou Supraphon, Pony Canyon, Radioservis a další. Významného ocenění se SOČRu dostalo v lednu roku 1996 od světové hudební kritiky na MIDEM Classic v Cannes, kde získala nahrávka klavírních koncertů Ervína Schulhoffa s klavíristou Janem Simonem a dirigentem Vladimírem Válkem pro firmu Supraphon "Cannes Classical Award 95".

Kateřina Kněžíková

Sólistka opery Národního divadla.

Narodila se roku 1982 v Bohumíně. V roce 2007 absolvovala zpěv na Pražské konzervatoři u Jiřiny Přívratské, u které dále pokračuje ve studiu na Akademii múzický umění v Praze. Stala se vítězkou několika pěveckých soutěží, mj. získala 1. místo na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech a současně cenu Národního divadla v Praze a v Ostravě.

Svou profesionální pěveckou činnost zahájila v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kde hostovala jako Melie (Mozart: Apollo a Hyacinthus) a nastudovala zde též roli Markétky (Gounod: Faust a Markétka). Dále hostuje v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě jako

Nannetta (Verdi: Falstaff) a v Národním divadle v Brně jako Esmeralda (Smetana: Prodaná nevěsta), Pamina (Mozart: Kouzelná flétna) a Terinka (Dvořák: Jakobín). Od sezony 2007/2008 získala stále angažmá v pražském Národním divadle a vystupuje zde jako Mozartova Zerlina (Don Giovanni), Zuzanka (Figarova svatba), Serpetta (Zahradnice z lásky), Papagena (Kouzelná flétna) a Servillia (La clemenza di Tito), Händelova Almirena (Rinaldo), Verdiho Nannetta (Falstaff), Smetanova Barče (Hubička) a Esmeralda (Prodaná nevěsta), Dvořákova První žínka (Rusalka) ad.

Na Mezinárodním operním festivalu Smetanova Litomyšl 2007 se představila ve scénickém provedení Martinů kantáty Kytice ve spolupráci se zlínskou Filharmonií Bohuslava Martinů. V rámci koncertních a operních vystoupení spolupracovala s předními dirigenty, jakými jsou Serge Baudo, Oliver Dohnányi, Manfred Honeck, Petr Vronský, Asher Fisch, Ralf Reuter, Heribert Beissel, Tomáš Netopil a Jakub Hruša.

Tomáš Černý

Tomáš Černý patří mezi přední české tenoristy a v současné době působí jako stálý host opery Národního divadla a Státní opery v Praze. V červenci 2008 debutoval ve Staatsoper Stuttgart jako Laca Klemeň z Janáčkovy *Její pastorkyně* pod taktovkou Marca Pioletta. V prosinci 2009 vystoupil na prestižním koncertu v Komische Oper v Berlíně s programem P. I. Čajkovského s šéfdirigentem Carlem St. Clairem. Je držitelem ceny Thálie 2000 za interpretaci role prince Su-Čonga ve slavné Lehárově *Zemi úsměvů* a ceny Libuška udělené v rámci festivalu Opera 2005 za nejlepší ztvárnění hlavní role Edgarda v Donizettiho *Lucii di Lammermoor*. Role Laci z Janáčkovy *Její pastorkyně* mu přinesla nominaci na cenu Thálie 2005 a za Jeníka z *Prodané nevěsty* byl nominován na cenu Thálie 2008. Na mistrovských kurzech v roce 2006 navázal spolupráci s prof. Margreet Honig z Amsterdamu. Dále zdokonaluje pěveckou techniku se sopranistkou Christinou Vasilevou. Zpěv studoval od roku 1997 u prof. Jiřího Kotouče a od roku 2002 u prof. Svatavy Šubrtové.

Na operních scénách ztvárnil řadu klíčových tenorových rolí české i světové operní tvorby, jako je Alfredo (*La traviata*), Vévoda mantovský (*Rigoletto*), Edgardo (*Lucia di Lammermoor*), Pinkerton (*Madama Butterfly*), Don Ottavio (*Don Giovanni*) a další. S úspěchem vystupuje na prestižních domácích i zahraničních festivalech a na operních scénách. Spolupracuje s českými i zahraničními orchestry např. s Českou filharmonií, Tonhalle Orchester Zürich, Gewandhausorchester Leipzig a další. Jeho rozsáhlý repertoár zahrnuje kromě běžného koncertního repertoáru A. Dvořáka, G. Verdiho, A. Brucknera, H. Berlioze, L. Janáčka, B. Martinů ad. také stěžejní barokní a klasicistní díla J. S. Bacha, G. F. Händela, W. A. Mozarta, L. van Beethovena a G. Rossiniho. V sezoně 2010/2011 připravuje Tomáš Černý roli Cavaradossiho z Pucciniho *Tosky* ve Státní opeře Praha a dále debut v roli Dona Josého z Bizetovy *Carmen*.

Pražský komorní sbor

Pražský komorní sbor založili v roce 1991 tehdejší členové Pražského filharmonického sboru se záměrem soustavně se věnovat vokální komorní tvorbě. Výběrové komorní těleso se po velmi krátké době začalo prosazovat na mezinárodní hudební scéně. Za tři roky intenzivní koncertní a zájezdové činnosti se sbor propracoval do nejužší evropské sborové špičky. Sbor účinkoval na řadě mezinárodních festivalů – Schleswig-Holstein Musik Festival, Salzburger Festspiele, Wiener Festwochen, Pražské jaro, Ludwigsburger Schlossfestspiele, Hamburger Musikfest, Stuttgarter Musikfest, Wiener Frühlingfestival, Festival van Vlaanderen, Festival de Musique de Strasbourg, Perth International Arts Festival, Wratislavia Cantans International Festival, Festival de Música de Canarias ad. Od roku 1993 je stálým rezidenčním sborem Rossini Opera Festival v italském Pesaru a od roku 1995 také Wexford Opera Festival v Irsku. Podobné postavení má i na Festival Mozart de La Coruña (od 2004) a na Al Bustan Festival v libanonském Bejrútu (od 2002).

Pražský komorní sbor podnikl přes 300 zahraničních koncertních zájezdů a turné do téměř všech zemí Evropy (nejčastěji Německo, Rakousko, Španělsko, Itálie, Francie, Švýcarsko, Belgie, Nizozemí), první mimoevropskou destinací byla v roce 1995 Austrálie (sbor se tam ještě vrátil v letech 1997 a 1999), v témže roce proběhlo první turné po Japonsku s Helmuthem Rillingem, následovaly cesty do Izraele (1996, dir. Mehta; 1997, dir. Conde; 1998, acappella; 1999, dir. Schirmer; 2000, 2002 dir. Bertini) a do Libanonu (2002, 2006, 2008). Pražský komorní sbor vystoupil i v hudebně exotičtějších destinacích; jeho cílem se stala Jižní Korea (Daegu, 2006) a operní festival v čínském Macau (2007, 2009), s acappellovým programem podnikl sbor turné po Brazílii (2005). Z dalších významných vystoupení PKS je třeba uvést provedení Mozartovy Mše c-moll na Salzburger Festspiele (1998, dir. P. Schreier), účinkování na koncertu pro papeže Jana Pavla II. ve Vatikánu (listopad 1997), vystoupení v inscenaci Saint-Saënsova Samsona a Dalily na jevišti Hamburské opery s Plácidem Domingem (1996) a evropské turné s ČNSO a Andreou Bocellim (2006, 2007).

Sbor byl hostem světové výstavy v Seville a operních domů v Ženevě, Florencii, Antverpách, Hamburku, Monte Carlu, Lutychu, La Coruñi, Národního divadla a Státní opery v Praze.

Jaroslav Brych – sbormistr

vystudoval nejprve hru na lesní roh na pardubické konzervatoři ve třídě O. Tvrdeho a poté dirigování na pražské AMU u V. Neumanna, J. Veselky a R. Elišky. Opakovaně se účastnil dirigentských kurzů u H. Rillinga ve Stuttgartu.

V letech 1984 až 1997 byl sbormistrem Vysokoškolského uměleckého souboru Univerzity Karlovy, od roku 1987 do roku 1994 pracoval jako dirigent Symfonického orchestru Armády České republiky a v období od roku 1994 do roku 2005 byl sbormistrem Pražského filharmonického sboru. V současnosti učí na HAMU v Praze, na Pedagogické fakultě UK v Praze a na konzervatoři v Pardubicích. Úzce spolupracuje s Pražským komorním sborem a Českým národním sborem.

Na svém kontě má několik CD se sborovou tvorbou (Eben, Martinů, Rachmaninov, Schnittke aj.). Během své dosavadní kariéry spolupracoval jako dirigent s mnoha českými orchestry (např. Symf. orchestr hl. m. Prahy FOK, Janáčkova filharmonie Ostrava, Komorní filharmonie Pardubice, Severočeská filharmonie Teplice, Pražská komorní filharmonie aj.) a jako sbormistr s významnými světovými orchestry a dirigenty (např. Berlínská filharmonie, Concertgebouworkestra, Izraelská filharmonie; S. Rattle, Z. Mehta, R. Chailly, C. Abbado, F.Welsler-Möst aj.)